

Kiskunhalas város és kiskőrösi járás! A versenyben az utolsó helyen vagytok! A felvilágosító munka fokozásával hozzátok be a lemaradást!

Egyre szélesedik megyénkben a begyűjtési versenymozgalom

Harta már maga mögött hagyta Hajóst, Dunsokon a DISZ cséplőbrigád felemelte 240 mázsára napi teljesítményét, hogy a dolgozó parasztság minél előbb beadhassa gabonáját

Az elmúlt napokban a megye különböző községeiben a dolgozó parasztság nagygyűléseket tartott, ahol foglalkoztak Mindszent és Szegvár községek versenykihívásával. A gyűléseken nagy lelkesedéssel fogadták el a versenykihívást és egyöntetűen elhatározták, hogy Alkotmányunk évfordulójára befejezik a felesleges gabonának a beadását. Megyénk dolgozó parasztsága azonban nemcsak Mindszent és Szegvár községek dolgozóival áll versenyben, hanem községen belül egymással is, illetve a szomszéd községek dolgozóival.

Harta a gyűlésen párosversenyre hívták ki Hajós községet. A hartaiak küldötték el is fogadták a versenykihívást. Tóth Imre hartai közép-paraszt kérte községének dolgozóit, hogy becsületesen teljesítsék a versenyt, hogy a községnek ezzel is díszségeit szerezzenek. Marosik Ferenc, Morvai József és még több kisparszt egymást hívták ki versenyre és megfogadták, hogy a begyűjtésben az élen lesznek. A két község kiküldöttéi nyomban kiértékeltek a verseny állását. A verseny jelenlegi állásánál a tarlóhántásban Harta község vezet.

Eddig 5564 holdból 4175 holdat szántottak fel, míg Hajós község 8200 holdból mindössze 4270 holdat teljesített. Másodnövényekből Harta községnek 500 hold előirányzatából 562-t már teljesítettek. Hajós község 360 holdból 120 holdat.

Augusztus 2-án a járási versenyben Harta felküzdötte magát a begyűjtésben a harmadik helyre.

Hercegszántó dolgozóit is lelkesen csatlakoztak a szegváriak és mindszentiek versenykihívásához. A hercegszántói dolgozó parasztok begyűjtési ütemtervéket már 122 százalékkal teljesítették. Hercegszántón a község dolgozóit egymást tarlóhántási versenyre is kihívták.

Varga János 13 holdas közép-paraszt a kihívás után pár nappal be is fejezte a tarlóhántást.

Varga János versenyben volt az egész község dolgozó parasztjaival és máris megnyerte a versenyt.

Dunsok községben is lelkes visszhangra találtak a versenykihívások. A gépálmás DISZ bri-

gád gépe dolgozóit elhatározták, hogy fokozzák napi teljesítményüket, hogy a dolgozó parasztság minél előbb beadhassa kiscsépelt gabonáját. Ez a brigád már

eddig is napi 220 mázsás átlagot ért el. A brigád a versenykihívások óta felemelte napi teljesítményét 250 mázsára.

A járás területén ez a brigád a cséplési munkálatoknál is élen halad.

Az egyre szélesedő versenymozgalomban Dunapataj és Soli községek is csatlakoztak. Kovács István, Mike Sándor és Tóth Jánosné dunapataji dolgozó parasztok Solton a nagygyűlésen hívták ki versenyre a dolgozó parasztokat. A kihívás óta nagyobb lendülettel folynak a begyűjtési munkák és Dunapataj községben eddig az előirányzottak több, mint a felét teljesítették. Szóke Imre 600 százalékos beadásával példát mutat a többi dolgozó parasztnak.

Igy szélesedik nap, mint nap megyénkben a versenymozgalom, hogy Alkotmányunk évfordulójára a kenyérgabonánknak a zöme már a raktárakban legyen.

Versenymozgalomban Dunapataj és Soli községek is csatlakoztak

A katymári állami gazdaság dolgozóit örömmel jelentik, hogy a cséplést már július 26-án befejezték. A cséplést eleinte két géppel kezdtük meg. Elmer József és Gyurin Márton voltak a traktorvezetők. A két gép kihívta egymást párosversenyre. Hamarosan láttuk, hogy egy gép is győzi a munkát, ezért az egyiket átírányítottuk a bácsbokodi állami gazdasághoz. A két gép közti versenyt Elmer József traktoros csoportja nyerte meg. Az állami gazdaságban befejezték a tarlóhántást is, továbbá a másodnövények vetését. Már befejezték a zabosbukkony aratását. Ezt a munkát a gazdaság dolgozóit egyéni versenyben végezték el. A verseny eredménye a következő:

Blaskovics János, Szitarity Miklós, Lukács Antal, Molnár Mihály, Kotek József, Matuza József, Zatykó János és Katona István 150 százalékkal teljesítették túl az előirányzott ütemtervet.

A gazdaságunkban az üntudatos dolgozók kivétel nélkül hozzájárultak a koreai nép megsegítésére gyűjtött kórház-vonal felszereléséhez. Összesen 1742 forintot gyűjtöttünk. Nem engedjük, hogy többé háborúba tartszálk az országot. Nem tőrjünk, hogy fiaink a rablóhordák igája alá kerüljenek. Ezért kiáltjuk egy emberként: „El a kezekkel Koreától!”

Balázs Antal, Katymár.

Miért megy vontatottan a begyűjtés?

Beszámoltunk arról, hogy több helyen a gabona átvétele vontatottan történik. Egyrészt azért, mert az átvevőhelyeken kevés a munkaező, vagy pedig a hivatalos órákon túl nem hajlandók a beszállított gabonát átvenni. A dunavecsei földművelésszövetkezetnél kevés a munkaező, ezért nem képesek időben átvenni. Foktón a fajsúly körül merültek fel nézelendőségek, az ottani terményfelvásárló előszeretettel a kulákok gabonáját fajsúlyozza, a dolgozó parasztokét nem. Uszodon csak a hivatalos órák alatt hajlandók a gabonát átvenni. Az adminisztrátor vasárnap egyszerűen becsukta a raktárt és felutazott Pestre. Sikösön is torlódás mutatkozott. Homokmgyén és Kiskőrösön is vontatottan megy az átvétel. Jó munkát végeztek a gütéri, csikériai, tataházi és nagybaracska földművelésszövetkezet.

A terményjárólással kapcsolatban Császárkövesen, Jakabszállá-

son, Solton mutatkoznak nehézségek. A Terményforgalmi NV nem kellő gondot fordított a községeket. Jakabszálláson is torlódás állott elő. A dolgozó parasztság a vasárnapi gyűlés óta annyi gabonát szállított be, hogy sűrűn raktárhelyiségeket kellett igénybe venni. Mélykúton is csak úgy tudnak segíteni a túlszűfoltáson, ha onnét naponta 2-3 vagoni előiránytanak.

A községek közötti versenymozgalomban legelőként. Gátér község jelentette október 2-i ütemtervének 100 százalékot felüli teljesítést; a község versenytábláján már július 31-én a következőket olvashattuk: „Elsők vagyunk az országban a terménybegyűjtés terén. Október 1-i ütemterv 3811 mázsa, mai napig teljesítve 5430 mázsa. Túlteljesítve: 1619 mázsa. Az október 1-i előírás teljesítve 143 százalékkal.”

A kecskeméti Sertésmalom a megye legjobb malma

Az ötéves terv első negyedében került a megye malmainak az élére a kecskeméti Sertésmalom kiváló eredményeivel. Ezt a helyet a második negyedév alatt is megtartották. A június havi lisztminőségi versenyben újra első helyezést értek el, ugyanakkor az önköltségszűkített terén is komoly eredményekkel dicsekedhetnek. A 100 kilogramm gabona megőrléséhez szükségesnek látszó 0.95 fizikai munkaórát 0.74 órára csökkentették. Ugyancsak ko-

moly csökkentést értek el a villanyenergia használatban is. Az élűzemek számára maximálisan 6 kwo villanyenergia használat van engedélyezve, ezzel szemben a Sertésmalom dolgozó

csak 5.7 kwo villanyenergiát használnak fel egy mázsa gabona megőrléséhez.

Az új negyedévben ezeket az eredményeket még magasabbra akarják fokozni a malom dolgozó.

Feketező, háborús rémhíreket terjesztő kulák-hentest leplezték le Hercegszántón

A község dolgozóit példás büntetést követelnek számára

Hercegszántó községben a dolgozó parasztság lelkes versenymunkája meghozta az eredményt: befejeződött a cséplés. A község dolgozóit még az aratási munkák megindulása előtt azzal a kéréssel fordultak az előjáróságához, hogy a nyári munkálatok idejére fokozottabban biztosítsa a zsír- és húsellátást, ami meg is történt.

Az ellenség azonban ezt a területet is felhasználta a szabotálásra és az elégedetlenség szítására. Varga Simon hentes-mészáros

sorozatosan feketén vágott le sertéseket és a levágott húst elrejtette. Így a felfedezés után a házkutatás során 2 mázsa húst, 70 kg tepertőt, 2 és fél mázsa szózott szalonát és 4 mázsa zsírt találtak a lakásán.

De Varga hentes bünlajstroma nem mérül ki csak ennyiben. Ugyancsak a házkutatás során az ágy alá rejtve egy

világvevő rádiókészülékét találtak nála, amely „véletlenül” éppen az „Amerika Hangja” állomásra volt beállítva.

Igy azután fény derült Varga egész sor gaztettére. Kiderült az is, hogy honnan dobták be sorozatosan a háborús rémhíreket s a földművelésszövetkezet boltjából miért vásárolták fel egy nap alatt az összes cukrot és egyéb cikkeket. Varga hű szócsöve volt a tengerentúli imperialistáknak és a vásárlási láz előidézésével, a naponta bevett háborús rémhírekkel próbált zavart kelteni, gátolni a cséplési és begyűjtési munkák ütemét. Ő maga 50 kilószámra vásárolta a cukrot, persze olyan időben, amikor az üzletben a legtöbben voltak és nyílt lázissal uszított. Nem feledkezett meg arról sem, hogy vizsályt keltsen a délszláv és magyar anyanyelvű dolgozók között, megpróbálta őket egymással szembeállítani.

Varga jó társra talált a Hódúna-pusztai tanítóban, Györfal Elemérben, akit ugyancsak feketevágáson értek tetten. A tanulóval nem törődött, de 5 birka és 2 sertés feketén való levágásával akadályozta a dolgozók hús- és zsírelátását.

Mindkét feketevágót letartóztatták. A község dolgozóit elégedetten vették tudomásul különösen Varga teleplezését. Az augusztus 1-én tartott pártnapon, ahol a község pártunkívüli dolgozóit is szép számmal vettek részt, gyűlölettel ítéltek el a titóista rémhírterjesztőt és feketézőt.

A pártnapon a dolgozók azzal a kéréssel állottak fel, hogy példás büntetést kérnek Varga

számára és annak kitöltése után ne tehesse be a lábát Hercegszántóra.

Nem akarunk még egy levegőt sem szívni ilyen bitangokkal, akik az amerikai imperialisták nótáját fújják községünkben! — mondotta Vélín Vitályos 9 holdas dolgozó paraszt. — Szembe akart állítani minket, délszláv dolgozókat is a magyar anyanyelvűekkel. Mutassuk meg, hogy nemcsak a munkában, a begyűjtés teljesítésében vagyunk egyek, hanem ezzel együtt közösen harcolunk azok ellen, akik az imperialisták szekerét tolvaj egyformán romlás akarnak ránk hozni. Mert ők minden dolgozó ellenségei, legyen az akármilyen nemzetiségű!

A tervek megvalósulásnak

Meleg, gyümölcsérlelő sugárakat szór a nap izzó korongja a tájra. Az ember, amin keresztül megy a helvéciái szőlők közötti keskeny úton, szinte látja, mind érik, kővéredek a gerezd. Valahonnan, nem is olyan messziről, nótaszó hallatszik. Leányok énekelnek az „Előre” termelési csoport gyümölcsösében. Almát szüretelnek. Enyhe szél fut végig a homokon halk zizezéssel és meszszire látszik a sok, szőlőben tobogó színes szoknya. A nagy kosarak gyorsan megtelnek a világgal szembenemelő piros almákkal.

Magas nyárjék alatt kicsi, fehér épület. A termelési csoport központi épülete. A lombok árnyéka úgy borul a kicsi házra, mint egy nagy ölelés. Benn, az egyik szobában vörös vászonnal leterített asztalnál két ember ül. Előttük nevekkel és számokkal teleírt papírtlap, azt nézik mind a ketten. A falról Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak képe mosolyog biztatón a két emberre, Tóth Istvánra, az „Előre” termelési csoport

elnökére és Tompai Menyhértre, a csoport pártbiztosára. Mintha csak azt mondanák: — Jól csináljátok, elvtársak... Bátoran, merészen...

Tóth és Tompai elvtársak arról beszélgetnek éppen, hogy észre bizony sok mindent nyélbe kell ütni. Többek között közelebb kell hozni a csoport tagjait, ne legyenek egymástól olyan pokoli messze. Meg kell szaporítani az állatállományt, szerszámokat kell beszerezni. Egyszóval van itt gond ezerféle.

— Tervszerűen kell nekilátunk — mondja Tompai elvtárs. — Tervszerűen és fejelemzetlen, nem összevissza, mert akkor nem haladunk ötről a hatra — teszi még hozzá magyarázólag.

Tóth elvtárs a ceruza hegyével vakarja a fületét. Nézi-nézi a feljegyzést, ide is jegyez valamit, oda is. Fontos volna mindegyik, de van fontosabb dolog is. Itt van például a dohánytermelés. Az idén öt holdon termelnek dohányt. Még nem tudni mennyi lesz, de az már biztos, hogy a környéken sehol nincs ilyen szép dohány. Ebből nem ártana jövőre többet termelni — mondja Tóth elvtárs.

— Megpróbálhatjuk — feleli rá Tompai elvtárs.

— Számíthatunk arra is, hogy megszaporodunk az ősszel — mondja Tóth elvtárs. — Itt van ez a Földi Imre is. Közénk szeretne jönni... És még jó egyméhányan.

— Jó dolgozó ember ez a Földi Imre — szól közbe Tompai elvtárs, — közénk jöhet, hadd szaporodjunk.

Tóth elvtárs rábólint elgondolkozva. Igaza van Tompának, hadd szaporodjunk. Mindtőlben lesznek, annál erősebb és gazdagabb lesz az ország.

Azután az elmúlt két esztendőre gondolnak mind a ketten. Két esztendővel ezelőtt alakult a csoport. Tizenötön voltak 83 hold földön. Azóta hetvenen vannak 257 holddal. Megszaporodtak, megerősödtek. 162 mázsa búzájuk és 418 mázsa rozsuk termelt 70 hold gabonavetésből. 11 mázsa holdanként. Szép eredmény ez, másnál alig termelt 8-9 mázsa. A szőlőjük is szépen fejlődik. Csudálja és irigyl mindenki. Mindent a csoportról beszélnek. Egy-két évvel ezelőtt még rongyosoknak nevezték őket a környéken. Persze, nem maguktól. A ku-

lások telebeszéltek a nép fejét, hogy nem lesz belőlük semmi, hogy hamarosan szétmennek, mert annyi ember nem tud boldogulni együtt. Nem lett igazuk. Látja ezt ma már mindenki. Megszépültek az elhanyagolt földek, olyan gyümölcsösük van, hogy bárki megdumálhatja. Így van ez mindennel.

Esténként a munka végetével összegyűlnek a csoport tagjai és tervezgetnek. Sok minden van, amin változtatni kell, amit tervbe kell venni, ezt pedig jobb előre megbeszélni. — Bévítjük ki az istállót — javasolja Poór Sándor és Tóth elvtárs már jegyzi is. Ezt is be kell venni a tervbe.

Még nem kész a terv, még nem teljes. Sok minden kerül még hozzá, néhányat ki is kell tényleg hagyni belőle. Kerül helyébe más, ami fontosabb. Tóth és Tompai elvtársak közösen kidolgozzák észre a csoport jövő évi tervét. Feljegyzik a javaslatokat, számbavesszik valamennyit, így születik meg a terv. A két ember az asztal fölé hajol, felettük mosolyog Lenin, Sztálin és Rákosi elvtárs. Tóth és Tompai elvtárs tudja, hogy Lenin, Sztálin és Rákosi elvtársak tanítást látva terveik meg is valósulnak.